

32004L0048

2004.4.30.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 157/45

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/48/EK IRÁNYELVE

(2004. április 29.)

a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac megvalósítása érdekében az áruk szabad mozgásának korlátait és a verseny torzulását meg kell szüntetni, és ezzel párhuzamosan olyan környezet kell megteremteni, amely az innovációt és a befektetést ösztönzi. Ebben a vonatkozásban a szellemi tulajdon védelme a belső piac sikerének egyik alapfeltétele. A szellemi tulajdon védelme nemcsak az innováció és a kreativitás ösztönzése szempontjából fontos, hanem a foglalkoztatás fejlesztése és a versenyképesség javítása érdekében is.
- (2) A szellemi tulajdon védelme lehetővé kell, hogy tegye a feltaláló vagy alkotó számára, hogy találmányából vagy alkotásából jogos haszonhoz jusson. Lehetővé kell tennie továbbá a művek, ötletek és az új know-how lehető legszélesebb elterjedését. Ugyanakkor e védelem nem akadályozhatja a szabad véleménynyilvánítást, a szabad információáramlást és a személyes adatok védelmét; ez vonatkozik az internetre is.
- (3) A szellemi tulajdonjogok érvényesítését szolgáló hatékony eszközök hiánya azonban az innovációt és alkotótevékenységet visszafogja, és a beruházásokat megakadályozza. Ennélfogva szükséges biztosítani, hogy a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jogot – amely jelenleg nagymértékben a közösségi vívmányok részét képezi – a Közösségben hatékonyan alkalmazzák. E tekintetben a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének eszközei központi jelentőséggel bírnak a belső piac sikere szempontjából.
- (4) Nemzetközi szinten valamennyi tagállamot – csakúgy, mint a Közösséget a saját hatáskörébe tartozó kérdésekben

– kötelezi a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló, a 94/800/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ által az Uruguay-i Forduló többoldalú tárgyalásai részeként jóváhagyott megállapodás (TRIPS-megállapodás), amelyet a Kereskedelmi Világszervezet keretében kötöttek.

- (5) A TRIPS-megállapodás különösen a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének hatékony eszközeiről tartalmaz rendelkezéseket, amelyek nemzetközileg alkalmazandó szabályok, és amelyeket valamennyi tagállam átültetett. Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok nemzeti kötelezettségeit, közöttük a TRIPS-megállapodás szerinti kötelezettségeket sem.
- (6) Ezen felül léteznek egyéb olyan nemzetközi egyezmények is, amelyeknek valamennyi tagállam részese, és amelyek szintén tartalmaznak rendelkezéseket a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének eszközeiről. Ide tartozik különösen az ipari tulajdon oltalmáról szóló párizsi egyezmény, az irodalmi és művészeti művek védelméről szóló berni egyezmény, valamint az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és a műsorsugárzó szervezetek védelméről szóló római egyezmény.
- (7) A Bizottság által e kérdésben folytatott konzultációkból kiderült, hogy a tagállamokban a TRIPS-megállapodás ellenére továbbra is jelentős eltérések vannak a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének eszközeit illetően. Így tagállamonként jelentősen eltérnek például az ideiglenes intézkedések alkalmazására vonatkozó rendelkezések különösen, amelyeket a bizonyítékok biztosítására rendelnek el, továbbá a kár mértékének megállapításával, vagy a szellemi tulajdonjogok megsértésétől való eltiltást elrendelő határozat összefüggő rendelkezések. Egyes tagállamokban nem léteznek olyan intézkedések, eljárások vagy jogorvoslatok, mint például a tájékoztatáshoz való jog, illetve a jogsértő áruk kivonása a forgalomból a jogsértő személy költségére.
- (8) A tagállami rendszerek között a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének eszközei tekintetében fennálló különbségek veszélyeztetik a belső piac zavartalan működését és megakadályozzák, hogy a szellemi tulajdonjogok az egész Közösségben egyenlő szintű védelmet élvezzenek. E helyzet hátrányosan hat a belső piacon belüli szabad mozgásra, és megakadályozza egy olyan kialakulását, amely kedvezőleg hat az egészséges versenyre.

⁽¹⁾ HL C 32., 2004.2.5., 15. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. március 9-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2004. április 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 336., 1994.12.23., 1. o.

- (9) A jelenlegi különbségek mellett a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jog gyengüléséhez, valamint e téren a belső piac feldarabolásához vezetnek. Ez üzleti körökben alássa a belső piacba vetett bizalmat, következésképpen csökkenti az innovációra és szellemi alkotásra szánt beruházásokat. A szellemi tulajdonjogok megsértése egyre növekvő mértékben kapcsolódik a szervezett bűnözéshez. Az internet fokozódó használata lehetővé teszi a jogsértő példányok azonnali terjesztését világszerte. A szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jog hatékony érvényesítésének érdekében közösségi szintű cselekvés szükséges. A tagállami jogszabályok közelítése e téren ennél fogva elengedhetetlen feltétele a belső piac zavartalan működésének.
- (10) Ezen irányelv célja a jogszabályok egymáshoz való közelítése egy magas, egyenértékű és egységes védelmi szint belső piacon belüli biztosítása érdekében.
- (11) Ennek az irányelvnek nem célja az igazságügyi együttműködésre, a joghatóságra vagy a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezések összehangolása vagy az alkalmazandó joggal összefüggő kérdések tárgyalása. Léteznek olyan közösségi jogi eszközök, amelyek ezen kérdéseket általánosan szabályozzák, és elvben a szellemi tulajdonra is alkalmazandóak.
- (12) Ez az irányelv nem érintheti a versenyre vonatkozó rendelkezések, így különösen a Szerződés 81. és 82. cikkének alkalmazását. Az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket nem lehet úgy alkalmazni, hogy az a versenyt a Szerződéssel ellentétesen, indokolatlanul korlátozza.
- (13) A lehető legszélesebben szükséges meghatározni ezen irányelv hatályát annak érdekében, hogy az e területen elfogadott közösségi jogszabályok és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogszabályai által lefedett valamennyi szellemi tulajdonjogra kiterjedjen. Mindazonáltal ez a követelmény nem érinti azt a lehetőséget, hogy a tagállamok szükség esetén belső céljaikra kiterjesszék ezen irányelv rendelkezéseit a tisztességtelen versennyel – ideértve a termékhamisítást és ehhez hasonló tevékenységeket – összefüggő cselekményekre.
- (14) A 6. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (1) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében foglalt intézkedéseket csak az üzletszerűen elkövetett cselekményekre kell alkalmazni. Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok ezen intézkedéseket egyéb cselekmények tekintetében is alkalmazzák. Üzletszerűen elkövetett cselekményeknek minősülnek azok a cselekmények, amelyeket közvetlen vagy közvetett gazdasági vagy kereskedelmi előny céljából követnek el; ez általában kizárja a végső fogyasztók által jóhiszeműen elkövetett cselekményeket.
- (15) Ez az irányelv nem érintheti a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jogot, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾, valamint a a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelvet ⁽³⁾.
- (16) Ezen irányelv rendelkezései nem sérthetik a jogok érvényesítésére, valamint a kivételekre vonatkozó különös közösségi rendelkezéseket a szerzői jog és szomszédos jogok terén, így különösen a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 1991. május 14-i 91/250/EKG tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, valamint az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseit.
- (17) Az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben úgy kell meghatározni, hogy az figyelembe vegye az adott eset jellemző vonásait, ideértve az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.
- (18) Az ezen intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazásának kérelmezésére nemcsak a jogtulajdonos lehet jogosult, hanem olyan személyek is, akik közvetlenül érdekeltek és keresetindításra jogosultak, amennyiben az alkalmazandó jog erre lehetőséget teremt, az abban foglaltaknak megfelelően; ide tartozhatnak a jogok kezelésével vagy a közös és egyéni érdekek védelmének érvényesítésével megbízott szakmai szervezetek is.
- (19) Mivel a szerzői jog a mű létrehozásától kezdődően fennáll, és nem igényel formális bejegyzést, célszerű a Berni Egyezmény 15. cikkében foglalt rendelkezés átvétele, amely védelmet állít fel arra vonatkozóan, hogy az irodalmi vagy művészeti alkotás szerzőjének azt a személyt kell tekinteni, akinek nevét a művön feltüntetik. Ehhez hasonló védelmet kellene alkalmazni a szomszédos jogi jogosultakra, tekintve hogy gyakran a szomszédos jogi jogosultak, így például a hangfelvétel-előállítók azok, akik a jogokat érvényesítik és a termékhamisítás ellen küzdenek.
- (20) Tekintve, hogy a bizonyítékok központi jelentőséggel bírnak a szellemi tulajdonjogok megsértésének megállapításakor, szükséges biztosítani, hogy a bizonyítékok bemutatására, megszerzésére és megőrzésére hatékony eszközök álljanak rendelkezésre. Az eljárásoknak tekintettel kell lenniük a védelem jogaira, és kellő garanciákat kell nyújtaniuk, ideértve a bizalmas információk védelmét. Az üzletszerűen elkövetett jogsértések tekintetében továbbá fontos, hogy a bíróságok szükség esetén elrendelhesék a feltételezett jogsértő ellenőrzése alá tartozó banki, pénzügyi és kereskedelmi okiratokhoz való hozzáférést.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2004.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 122., 1991.5.17., 42. o. A 93/98/EKG irányelvvel (HL 290., 1993.11.24., 9. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 167., 2001.6.22., 10. o.

- (21) Egyes tagállamokban léteznek a magas szintű védelem biztosítására egyéb intézkedések; ezen intézkedéseknek valamennyi tagállamban rendelkezésre kell állniuk. Ez vonatkozik a tájékoztatáshoz való jogra, amely lehetővé teszi pontos információ megszerzését a jogsértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről, a terjesztési csatornákról és a jogsértésben részt vevő harmadik személyek azonosságáról.
- (22) Szintén elengedhetetlen az olyan ideiglenes intézkedések biztosítása, amelyek a jogsértések azonnal megszüntetését szolgálják az ügyre vonatkozó érdemi döntés bevétele nélkül, a védelem jogainak tiszteletben tartása mellett, biztosítva az ideiglenes intézkedések arányosságát a kérdéses ügy sajátosságainak megfelelően és azon garanciákat, amelyek szükségesek a megalapozatlan kérelemből adódóan az alperes oldalán felmerült költségek és okozott kár fedezésére. Ezen intézkedések különösen akkor indokoltak, ha a késedelem helyrehozhatatlan kárt okozna a szellemi tulajdon jogosultjának.
- (23) Az egyéb intézkedések, eljárások és jogorvoslatok sérelme nélkül a jogosultak számára lehetővé kell tenni, hogy a jogsértéstől való eltiltást kérelmezzenek olyan közvetítő személyek ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy veszi igénybe a jogosult szellemi tulajdonjogának megsértése érdekében. Az ilyen határozatokra vonatkozó feltételekre és eljárásokra a tagállamok joga kell, hogy vonatkozzon továbbra is. Ami szerzői jogi és szomszédos jogi jogsértéseket illeti, a 2001/29/EK irányelv már biztosít átfogó harmonizációt. A 2001/29/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdését ennél fogva ez az irányelv nem érintheti.
- (24) Az adott ügytől függően és a körülmények által indokolt esetben az előírandó intézkedések, eljárások és jogorvoslatok magukban kell hogy foglalják az olyan eltiltó határozatot, amelyek célja a szellemi tulajdonjogok további megsértésének megakadályozása. Ezen felül szükség van olyan kiegészítő intézkedésekre – adott esetben a jogsértő költségére – mint például a jogsértő áruk és adott esetben az ezen áruk előállítása során használt anyagok és eszközök kereskedelmi csatornákból való visszavonása, végleges kivonása vagy megsemmisítése. E kiegészítő intézkedéseknek figyelembe kell lenniük a harmadik személyek, így különösen a jóhiszeműen eljáró fogyasztók és magánszemélyek érdekeire.
- (25) Amennyiben a jogsértést nem szándékosan és nem gondatlanul követik el, és amennyiben az ezen irányelvben foglalt kiegészítő intézkedések vagy eltiltó határozatok nem lennének arányosak, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben a vagyoni kártérítés megfizetését rendelkezésükkel a sérelmet szenvedett fél számára alternatív intézkedésként. Amennyiben azonban a hamisított termékek kereskedelmi felhasználása vagy az ilyen szolgáltatások nyújtása a szellemi tulajdonjogtól eltérő jogszabályok megsértését valósítaná meg, vagy nagy valószínűséggel károsítaná a fogyasztókat, az ilyen felhasználást, illetve szolgáltatásnyújtást továbbra is meg kell tiltani.
- (26) Az olyan jogsértő által elkövetett jogsértésből fakadó sérelem orvoslása érdekében, aki úgy fejt ki a tevékenységet, hogy tudja, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellene, hogy az jogsértést valósít meg, a jogosult részére fizetendő kártérítés összegének figyelemmel kell lennie valamennyi irányadó szempontra, így például a jogosult elmaradt hasznára vagy a jogsértő által elért jogtalan haszonra, valamint szükség esetén a jogosult által elszenvedett nem vagyoni kárra. E helyett, például amennyiben nehéz lenne számszerűsíteni a ténylegesen elszenvedett kár összegét, a kár összegét olyan kritériumok alapján is meg lehet állapítani, mint a jogdíjak vagy licencdíjak, amelyeket a jogsértőnek fizetnie kellett volna, ha engedélyt kért volna az érintett szellemi tulajdonjog felhasználására. Ennek célja nem az, hogy büntető jellegű kártérítés előírásának kötelezettségét vezesse be, hanem hogy objektív kritériumon alapuló, kiegyenlítő jellegű kártérítést tegyen lehetővé, figyelembe véve azokat a költségeket, amelyek a jogosult oldalán például a jogsértés megállapításával és az elkövetőjének felkutatásával összefüggésben merültek fel.
- (27) A jövőbeli jogsértők további elrettentése céljából és a nyilvánosság érzékenységeinek felkeltése érdekében célszerű nyilvánosságra hozni a szellemi tulajdon megsértésével összefüggő ügyekben hozott határozatokat.
- (28) Az ebben az irányelvben foglalt polgári és közigazgatási jogi intézkedéseken, eljárásokon és jogorvoslatokon felül a büntetőjogi jogkövetkezmény is megfelelő esetben a szellemi tulajdonjogok érvényesítési eszközének minősülnek.
- (29) Az iparnak is tevékenyen részt kell vennie a kalózkodás és hamisítás elleni küzdelemben. Magatartási kódexek kidolgozása a közvetlenül érintett körökben a jogi keretet kiegészítő eszközként szolgál. A tagállamoknak a Bizottsággal együttműködve általában ösztönözniük kell a magatartási kódexek kidolgozását. Az optikai lemezek előállításának nyomon követése – különösen a Közösségben előállított lemezekben elhelyezett azonosító kód útján – segíti a szellemi tulajdonjogok megsértésének visszaszorítását ebben a gazdasági ágazatban, amelyet súlyosan érint a kalózkodás. Ezekkel a műszaki intézkedésekkel azonban nem lehet visszaélni a piacok védelme vagy a párhuzamos import megelőzése érdekében.
- (30) Ezen irányelv egységes alkalmazásának elősegítése érdekében ajánlatos egyrésztől együttműködési rendszerek, másrésztől a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere biztosítása, különösen a tagállamok által kijelölt kapcsolattartó szervek hálózatának kialakítása, illetve az irányelv alkalmazását és a tagállami szervek által hozott különböző intézkedések hatékonyságát értékelő rendszeres jelentések készítése által.
- (31) Tekintve, hogy az említett okokból kifelől ezen irányelv célját a tagállamok szintjén nem lehet kielégítően megvalósítani és ezért azt közösségi szinten lehet legjobban megvalósítani, a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban a Közösség eljárhat. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és alapelveket, amelyeket különösen az Európai Unió alapjogi chartája elismer. Ez az irányelv különös tekintettel biztosítja a szellemi tulajdon teljes mértékű tiszteletben tartását a Charta 17. cikke (2) bekezdésének megfelelően,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET CÉL ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen irányelv alkalmazásában a „szellemi tulajdonjogok” magukban foglalják az iparjogvédelmi jogokat.

2. cikk

Hatály

(1) A közösségi vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközök sérelme nélkül – amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára – az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat a 3. cikkel összhangban alkalmazni kell a közösségi jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén.

(2) Ezt az irányelvet a szerzői jog és szomszédos jogok terén a közösségi jogszabályokban, nevezetesen a 91/250/EGK tanácsi irányelvben, különösen annak 7. cikkében, és a 2001/29/EK irányelvben, különösen annak 2–6. és 8. cikkében foglalt, jogérvényesítésről és kivételekről szóló különös rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) Ez az irányelv nem érinti:

- a) a szellemi tulajdonra vonatkozó közösségi anyagi jogi rendelkezéseket, a 95/46/EK irányelvet, az 1999/93/EK irányelvet, és a 2000/31/EK irányelvet általában, valamint a 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkét különösen;
- b) a tagállamok nemzetközi megállapodásokról – így különösen a TRIPS-megállapodásból – fakadó kötelezettségeit, ideértve a büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó megállapodásokat;
- c) a szellemi tulajdonjogok megsértéséhez kapcsolódó büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó tagállami rendelkezéseket.

II. FEJEZET

INTÉZKEDÉSEK, ELJÁRÁSOK ÉS JOGORVOSLATOK

1. szakasz

Általános rendelkezések

3. cikk

Általános kötelezettség

(1) A tagállamok rendelkeznek azon intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, és nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek és nem eredményezhetnek ésszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmeket.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat, és hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok rendelkezésre álljanak.

4. cikk

Az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére jogosult személyek

(1) A tagállamok a következő személyeket tekintik jogosultnak az ezen fejezetben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére:

- a) a szellemi tulajdonjogok jogosultjait az alkalmazandó jog rendelkezéseivel összhangban;
- b) minden más személyt, aki ilyen jogok használatára jogosult, így különösen a licencvevőket, feltéve, hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll;
- c) a közös jogkezelő szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviseljék, feltéve, hogy azt az alkalmazandó jog megengedi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll;
- d) a szakmai szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviseljék, feltéve, hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll.

5. cikk

A szerzőség vagy jogosultság védelme

Az ezen irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazásában:

- a) ahhoz, hogy egy irodalmi vagy művészeti mű szerzőjét ellenkező bizonyíték hiányában szerzőnek tekintsek és ennél fogva jogosult legyen jogorvoslati eljárás megindítására, elegendő ha nevét a szokásos módon feltüntetik a művön;
- b) az a) pontban foglalt rendelkezést a szomszédos jogi jogosultakra a védelmet élvező teljesítményeik tekintetében megfelelően alkalmazni kell.

2. szakasz

Bizonyítékok

6. cikk

Bizonyítékok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon fél kérelmére, aki igényének kielégítő megalapozásához az összes ésszerűen rendelkezésre álló bizonyítékot bemutatta, és megjelölte az igényeinek alátámasztását szolgáló bizonyítékokat, amelyek felett az ellenérdekű fél rendelkezik, e bizonyítékoknak az ellenérdekű fél általi bemutatását az illetékes bíróságok elrendelhetik, feltéve hogy az a bizalmas információk védelmét nem sérti. E bekezdés alkalmazásában a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes bíróságok a mű vagy védelem alatt álló teljesítmény jelentős számú példányából megfelelő mennyiségű mintát megalapozott bizonyítéknak tekintsek.

(2) Üzletszerűen elkövetett jogsértés esetén a tagállamok az illetékes bíróságok számára azonos feltételek mellett lehetővé teszik, hogy megfelelő esetben valamely fél kérelmére elrendelhesék azon banki, pénzügyi vagy kereskedelmi iratok átadását, amelyek felett az ellenérdekű fél rendelkezik, feltéve hogy az a bizalmas információk védelmét nem sérti.

7. cikk

A bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ügy érdemében lefolytatandó eljárás megindítása előtt valamely fél kérelmére, aki az összes észszerűen rendelkezésre álló bizonyítékokat bemutatta azon igényének alátámasztására, hogy szellemi tulajdonjogát megsértették vagy ilyen jogsértés veszélye fennáll, az illetékes bíróságok azonnali és hatékony ideiglenes intézkedéseket rendelhessenek el a feltételezett jogsértésre vonatkozó releváns bizonyítékok biztosítása érdekében, feltéve hogy az a bizalmas információk védelmét nem sérti. Ilyen intézkedések magukban foglalhatják a jogsértő áruk, illetve adott esetben az ilyen áruk előállításához és/vagy terjesztéséhez használt anyagok és eszközök, valamint az ahhoz tartozó dokumentumok részletes leírását – mintavétellel vagy anélkül – vagy fizikai lefoglalását. Ezen intézkedéseket szükség esetén az ellenérdekű fél meghallgatása nélkül kell meghozni, különösen akkor, ha a késedelem valószínűleg helyrehozhatatlan kárt okozna a jogosultnak vagy bizonyíthatóan fennáll a bizonyítékok megsemmisítésének veszélye.

Amennyiben a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedéseket az ellenérdekű fél meghallgatása nélkül hozták meg, az érintett feleket legkésőbb az intézkedések végrehajtását követően haladéktalanul értesíteni kell. Az érintett felek kérelmére a vizsgálatot kell lefolytatni, amely a véleménynyilvánítás jogát is magában foglalja annak érdekében, hogy az intézkedésekről szóló értesítést követő észszerű időn belül dönteni lehessen az intézkedések módosításáról, visszavonásáról vagy megerősítéséről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedéseket a felperes által nyújtandó, megfelelő óvadéktól vagy azzal egyenértékű biztosítéktól lehessen függővé tenni az ellenérdekű fél által elszenvedett kár (4) bekezdés szerinti megtérítésének biztosítása érdekében.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedéseket az alperes kérelmére az esetleges kártérítési igény sérelme nélkül visszavonják vagy egyéb módon határyon kívül helyezik, amennyiben a felperes kellő határidőn belül – ha azt a tagállam joga lehetővé teszi, az intézkedést elrendelő bíróság által meghatározott határidőn, ennek hiányában pedig legfeljebb 20 munkanapon, illetve 31 naptári napon belül, melyek közül a hosszabb határidő az irányadó – nem indít az ügy érdemi elbírálására irányuló eljárást az illetékes bíróság előtt.

(4) Amennyiben a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedéseket visszavonják vagy azok megszűnnek a felperes cselekménye vagy mulasztása folytán, illetve amennyiben a továbbiakban megállapítják, hogy nem történt szellemi tulajdonjogi jogsértés vagy annak veszélye nem állt fenn, a bíróságok az alperes kérelmére elrendelik, hogy a felperes nyújtson megfelelő kártérítést az alperes számára az ilyen intézkedések által okozott károkért.

(5) A tagállamok intézkedéseket hozhatnak a tanúk azonosságának védelme érdekében.

3. szakasz

Tájékoztatáshoz való jog

8. cikk

Tájékoztatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes bíróságok elrendelhesék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő és/vagy a következő személyek adjanak tájékoztatást:

- a) aki jogsértő árukat üzletszerűen birtokolt;
- b) aki jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vett igénybe;
- c) aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez; vagy
- d) aki az a), b) vagy c) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás szükség szerint magában foglalja:

- a) az előállítók, gyártók, terjesztők, szállítók nevét és címét, az áruk vagy szolgáltatások egyéb korábbi birtokosainak nevét és címét, valamint a címzett nagykereskedők és kiskereskedők nevét és címét;
- b) az előállított, gyártott, kiszállított, átvett vagy megrendelt mennyiségekre vonatkozó adatokat, valamint az érintett áru-kért vagy szolgáltatásokért kifizetett árat.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek:

- a) a jogosult számára szélesebb körű tájékoztatáshoz való jogot biztosítanak;
- b) az e cikk szerint közölt információ polgári vagy büntetőeljárársban való felhasználását szabályozzák;
- c) a tájékoztatáshoz való joggal történő visszaélést szabályozzák; vagy
- d) lehetővé teszik az olyan tájékoztatás megtagadását, amely az (1) bekezdésben említett személyt arra kényszerítené, hogy magát vagy közeli hozzátartozóját a szellemi tulajdon megsértésében való részvétellel vádolja, vagy
- e) az információk források bizalmasságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák.

4. szakasz

Ideiglenes és óvintézkedések

9. cikk

Ideiglenes és óvintézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a bíróságok a felperes kérelmére:

- a) ideiglenes intézkedést rendelhessenek el a feltételezett jogsértő ellen a szellemi tulajdonjogot fenyegető sérelem megakadályozására, vagy ideiglenes jelleggel és szükség esetén – feltéve, hogy arról a nemzeti jogszabályok rendelkeznek – pénzbírság kiszabásával párhuzamosan a feltételezett jogsértés folytatásának megtiltására, vagy a jogsértés folytatásának olyan biztosíték nyújtásától való függővé tételére, amely a jogosult kártérítését szolgálja; ugyanazon feltételek mellett ideiglenes intézkedést rendelhessenek el olyan közvetítő ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértésére veszi igénybe; olyan közvetítő ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jog megsértésére veszi igénybe elrendelhető ideiglenes intézkedések a 2001/29/EK irányelv hatálya alá tartoznak;
- b) elrendelhessék a szellemi tulajdonjogot feltehetően sértő áruk lefoglalását vagy kiadását, hogy forgalomba hozatalukat és forgalmazásukat megakadályozzák;

(2) Üzletszerűen elkövetett jogsértés esetén a tagállamok biztosítják, hogy a bíróságok óvintézkedésként elrendelhessék a feltételezett jogsértő ingó és ingatlan vagyonának lefoglalását, beleértve bankszámláinak befagyasztását és egyéb vagyontárgyainak lefoglalását, amennyiben a sértett fél igazolja, hogy a kártérítési igényének teljesítése kétséges. E célból az illetékes hatóságok elrendelhetik a banki, pénzügyi vagy kereskedelmi iratok közlését, vagy a szóban forgó információhoz való megfelelő hozzáférést.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések vonatkozásában a bíróságok megkövetelik a felperestől bármely ésszerű rendelkezésre álló bizonyíték szolgáltatását annak érdekében, hogy kellő bizonyossággal meggyőződjhessenek arról, hogy a felperes a jogosult és hogy a felperes jogát megsértik, vagy ilyen jogsértés veszélye fennáll.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett ideiglenes intézkedéseket szükség esetén az alperes meghallgatása nélkül hozhassák meg, különösen akkor, ha a kérelem a jogosult számára helyrehozhatatlan kárt okozna. Ilyen esetben a feleket erről legkésőbb az intézkedések végrehajtása után haladéktalanul értesíteni kell.

Az érintett felek kérelmére a vizsgálatot kell lefolytatni, amely a véleménynyilvánítás jogát is magában foglalja annak érdekében, hogy az intézkedésekről szóló értesítést követő ésszerű időn belül dönteni lehessen az intézkedések módosításáról, visszavonásáról vagy megerősítéséről.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett ideiglenes intézkedéseket az alperes kérelmére visszavonják vagy egyéb módon hatályon kívül helyezik, amennyiben a felperes kellő határidőn belül – ha azt a tagállam joga lehetővé teszi,

az intézkedést elrendelő bíróság által meghatározott határidőn, ennek hiányában pedig legfeljebb 20 munkanapon, illetve 31 naptári napon belül, melyek közül a hosszabb határidő az irányadó – nem indít az ügy érdemi elbírálására irányuló eljárást az illetékes bíróság előtt.

(6) Az illetékes bíróságok az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedéseket a felperes által nyújtandó, megfelelő óvadéktól vagy azzal egyenértékű biztosítéktól lehessen függővé tenni az ellenérdekű fél által elszenvedett kár (7) bekezdés szerinti megtérítésének biztosítása érdekében.

(7) Amennyiben az ideiglenes intézkedéseket megszüntetik vagy a felperes cselekménye vagy mulasztása folytán hatályát veszti, vagy amennyiben a továbbiakban megállapítják, hogy nem történt szellemi tulajdonjogi jogsértés vagy annak veszélye nem állt fenn, a bíróságok az alperes kérelmére elrendelik, hogy a felperes nyújtson megfelelő kártérítést az alperes számára az ilyen intézkedések által okozott károkért.

5. szakasz

Érdemi határozaton alapuló intézkedések

10. cikk

Kiegészítő intézkedések

(1) A jogsértésből fakadóan a jogosultat megillető bármely kártérítési igény sérelme nélkül, és bármilyen kártérítés nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a felperes kérelmére elrendelhessék megfelelő intézkedések meghozatalát azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy szellemi tulajdonjogot sértenek és megfelelő esetben azon anyagok és eszközök tekintetében amelyeket elsősorban ezen áruk előállítása során használtak. Ezen intézkedések közé tartoznak:

- a) a kereskedelmi csatornákból való visszavonás;
- b) a kereskedelmi csatornákból való végleges kivonás, vagy
- c) a megsemmisítés.

(2) A bíróságok elrendelik, hogy ezeket az intézkedéseket a jogsértő költségére hajtsák végre, kivéve ha olyan különleges indokokra történik hivatkozás, amelyek ennek ellentmondanak.

(3) A kiegészítő intézkedések iránti kérelem elbírálásakor a jogsértés súlya és az elrendelt jogorvoslatok közötti arányosság követelményére, valamint harmadik személyek érdekeire is tekintettel kell lenni.

11. cikk

Bíróság által elrendelt eltiltó határozatok

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák. Amennyiben a tagállam joga így rendelkezik, az eltiltó határozat be nem tartása esetén indokolt esetben pénzbírságot vethetnek ki a teljesítés kikényszerítése érdekében. A tagállamok emellett

biztosítják, hogy a jogsértő magatartástól való eltávolítást a jogosultak kérelmezhesek olyan közvetítők ellen, akiknek szolgáltatásait harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, a 2001/29/EK irányelv 8. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.

12. cikk

Alternatív intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy indokolt esetben azon személy kérelmére, akivel szemben az e szakaszban foglalt intézkedések alkalmazhatók, az illetékes bíróságok elrendelhesek pénzübeli kártérítés megfizetését a sértett fél javára az e szakaszban foglalt intézkedések alkalmazása helyett, amennyiben e személy nem szándékosan és nem gondatlanul járt el, az intézkedések végrehajtása számára aránytalan kárt okozna és a sértett fél javára fizetendő pénzübeli kártérítés ésszerű ellenszolgáltatást biztosít.

6. szakasz

Kártérítés és költségek

13. cikk

Kártérítés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.

A bíróságok a kár megállapításakor:

- a) figyelembe vesznek minden megfelelő szempontot, úgy mint a kedvezőtlen gazdasági kihatásokat, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő jogtalan gazdagodását, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kárát, vagy
- b) az a) bekezdés alkalmazása helyett a kárt indokolt esetben általánosságban állapíthatják meg olyan tényezők alapján, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdonjog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna.

(2) Azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő úgy fejtette ki tevékenységét, hogy nem tudta, vagy kellő gondosság mellett nem kellett tudnia, hogy jogsértést valósít meg, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bíróságok rendeljék el a gazdagodás megtérítését vagy kártérítés fizetését, amelynek összegét előre meghatározhatják.

14. cikk

Költségek

A tagállamok biztosítják, hogy a nyertes fél oldalán felmerülő ésszerű és arányos költségeket főszabályként a vesztes fél viselje, ha méltányossági okok ennek nem mondanak ellent.

7. szakasz

Nyilvánosságra hozatal

15. cikk

Bírósági határozatok nyilvánosságra hozatala

A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított bírósági eljárásokban a bíróságok megfelelő intézkedéseket rendelhessenek el a felperes kérelmére és a jogsértő költségére a határozatban foglalt információ terjesztésére, ideértve a határozat közzétételét és annak részleges vagy teljes nyilvánosságra hozatalát. A tagállamok rendelkezhetnek további olyan nyilvánosságra hozatali intézkedésekről, amelyek megfelelnek a különös körülményeknek, ideértve a nyilvános hirdetéseket is.

III. FEJEZET

TAGÁLLAMI JOGKÖVETKEZMÉNYEK

16. cikk

Tagállami jogkövetkezmények

Az ebben az irányelvben foglalt polgári és közigazgatási jogi intézkedések, eljárások és jogorvoslatok sérelme nélkül a tagállamok előírhatnak egyéb megfelelő jogkövetkezményeket a szellemi tulajdonjogok megsértésének eseteire.

IV. FEJEZET

MAGATARTÁSI KÓDEXEK ÉS KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

17. cikk

Magatartási kódexek

A tagállamok ösztönzik:

- a) olyan közösségi szintű magatartási kódexek kidolgozását a kereskedelmi és szakmai egyesületek és szervezetek által, amelyek hozzájárulnak a szellemi tulajdonjogok védelméhez, különösen azáltal, hogy ajánlják az optikai lemezekben a gyártás helyét azonosító kódok használatát;
- b) tagállami vagy közösségi szintű magatartási kódexek tervezésének, valamint az azok alkalmazására vonatkozó értékeléseknek a megküldését a Bizottság részére.

18. cikk

Értékelés

(1) Három évvel a 20. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően valamennyi tagállam jelentést küld a Bizottság részére ezen irányelv átültetéséről.

E jelentések alapján a Bizottság jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról, ideértve a meghozott intézkedések hatékonyságának, valamint az irányelv innovációra és az információs társadalom fejlődésére tett hatásának értékelését. E jelentést meg kell küldeni az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére. Szükség esetén, a közösségi jogrend fejlődésére tekintettel a Bizottság e jelentéssel együtt javaslatokat tesz ezen irányelv módosítására.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés második albekezdésében említett jelentés elkészítésekor minden szükséges segítséget és támogatást megadnak a Bizottságnak.

19. cikk

Információcsere és kapcsolattartó szervek

Az együttműködés – ideértve a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét – elősegítése érdekében minden tagállam kijelöl legalább egy kapcsolattartó szervet az ezen irányelvben foglalt intézkedések átültetésével kapcsolatos kérdésekre. Minden tagállam közli a kapcsolattartó elérhetőségére vonatkozó adatokat a többi tagállammal és a Bizottsággal.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Átültető rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy

Kelt Strasbourgban, 2004. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

ennek az irányelvnek legkésőbb 2006. április 29-től megfeleljenek (*). Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

22. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

a Tanács részéről

az elnök

M. MCDOWELL

(*) Ezen irányelv elfogadása után huszonnégy hónappal.